

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/515/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212560
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212560.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom F. X. L., proti žalovanej: A. F., nar. XX.XX.XXXX., bytom Ul. X.H. XXXX/XXXA, Z. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, právne zastúpená JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom G. XX, L., v konaní o zaplatenie 1.813,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/11/2014 zo dňa 17.02.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh v celom rozsahu zamietol. Žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 01.07.2010, § 53 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 01.07.2010, § 499, § 502, § 503 Obchodného zákonníka vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že dňa 28.03.2013 uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky ako postupník s postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava a rovnako nepreukázal, že medzi pohľadávkami, ktoré mali byť touto zmluvou postúpené, je aj žalovaná pohľadávka. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 Obč. súd. por.) a žalobca bol na splnenie dôkaznej povinnosti vyzvaný nielen písomnými výzvami súdu (naposledy výzvou z 27.01.2014 doručenou právnenému zástupcovi žalobcu 06.02.2014), ale o potrebe splnenia dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 a ods. 4 Obč. súd. por. bol žalobca poučený priamo v predvolaní na pojednávanie (čl. 31 súdneho spisu), keď bol vyslovene poučený aj o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musia byť predložené alebo označené najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti označené neskôr súd neprihliada a sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a/ Obč. súd. por. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby je potom nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcom. Medzi stranami sporu bolo nesporným, že žalovaná vstúpila do záväzkového právneho vzťahu s právnym predchodcom žalobcu Zmluvou o splátkovom úvere neuvedeného čísla zo dňa 01.07.2010. Tento právny vzťah je vzťahom obchodným, tzv. absolútnym obchodom, ktorý sa spravuje Obchodným zákonníkom, ale aj §§ 52-54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve a vzhľadom na spotrebiteľský charakter úveru aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom k 01.07.2010 (dátum vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania). Medzi účastníkmi konania tiež nebolo sporné, že žalovaná úver vo výške 1.110 eur vyčerpala a nebola sporná ani jej povinnosť vrátiť ho prvou mesačnou splátkou vo výške 19,10 eur, splatnou do 31.07.2010 a v nasledujúcich 119 mesačných splátkach vo výške 22,05 eur splatných od 20.08.2010 do 20.06.2020 k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci. Žalobca napriek dvom výzvam súdu neuviedol či, koľko splátok úveru a kedy žalovaná zaplatila, čo znemožňuje zistiť nielen správnu výšku

jej dlhu, ale nie je zrejmé, pre porušenie ktorej povinnosti žalovanej žalobca vyhlásil písomnosťou zo dňa 20.02.2013 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Uvedenie porušenej povinnosti žalovanej, pre ktorú mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, má vplyv na posúdenie a dodržanie podmienky v zmysle § 53 ods. 8 (v súčasnosti ods. 9) Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 01.07.2010. Konkrétne, keďže bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve plnenie v splátkach, právny predchodca žalobcu ako dodávateľ mohol uplatniť tzv. stratu lehôt najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia žalovanej spotrebiteľky v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Dodržanie tohto zákonného postupu z doterajších tvrdení žalobcu zistiteľné nie je. Žalobca neoznačil splátku, pre omeškание so zaplatením ktorej pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru, hoci tak mohol urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania. Rovnako žalobca netvrdil kedy a akou formou žalovanú spotrebiteľku upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V čase vyhlásenia rozsudku preto súd musí konštatovať, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že úver sa stal splatný v celom rozsahu. Znamená to, že v čase vyhlásenia rozsudku sa boli splatnými len nezaplatené splátky, ktoré mali byť uhradené v čase od 31.07.2010 do 20.01.2014. Žalobca neuviedol, ktoré z týchto splátok žalovaná zaplatila a ktoré nie, preto súd nemohol žalobe vyhovieť ani v časti. Potrebu dodržiavania ustanovení § 120 ods. 1 a ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zdôraznil aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/513/2013 zo dňa 28.11.2013, v ktorom uviedol, že úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. Súd pri priznávaní nároku musí mať tento dostatočne a bezpečne preukázaný, vyčísliteľný z jednotlivých položiek tak, aby v rámci rozhodovacej činnosti zároveň mohol prekontrolovať celkovú výšku žalobcom uplatneného nároku. Žalobca sa pritom domáhal, ako súčasť sumy 1.427,56 eur, aj zaplataenia riadnych úrokov z úveru vyčíslených od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru do doby zmluvne dohodnutej pôvodnej konečnej splatnosti úveru k 20.06.2020. Tento nárok nevyčíslil, ale pre úplnosť súd poukazuje na to, že zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa potom zhoduje s dobou splatnosti úveru, čiže celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Zmluvný úrok je odplatom za užívanie požičanej istiny. Úroky je dlžník povinný platiť len za dobu do splatnosti dlhu, pretože veriteľ finančné prostriedky po lehote splatnosti, čo vyplýva z podstaty úverového zmluvného vzťahu v zmysle § 503 Obch. zák., neposkytuje po lehote splatnosti. Tieto závery sú judikované aj rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline, napr. sp. zn. 5Co/165/2013, alebo 9Co/437/2013, 8Co/29/2013.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešná žalovaná nenavrholá prisúdenie náhrady trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmeniť tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.813,22 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 %. Z dlžnej sumy 1.427,56 Eur od 06.03.2013 do zaplataenia nahradiť mu trovy konania, náhradu trov právneho zastúpenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že názor súdu prvého stupňa o nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko žalobca svoju aktívnu legitímáciu preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 05.04.2013 podľa ust. 526 OZ, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 09.05.2013, čo preukazuje žalobcom predložená doručka, vlastnoručne podpísaná žalovaným. Žalobca tak relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore bez potreby predkladania zmluvy o postúpení pohľadávok. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003. Taktiež sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý na základe predložených listinných dôkazov nemal za preukázaný nárok žalobcu uplatnený v tomto súdnom konaní. Žalobca svoj nárok čo do právneho dôvodu aj výšky riadne špecifikoval, predložil podrobný výpis obrátov na úverovej zmluve - kompletný historický vývoj žalovanej pohľadávky. Uviedol, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu neplnenia platobných povinností žalovaným, ku ktorým sa zmluvne zaviazal, konkrétne sa jednalo o meškание s platením troch a viac úverových splátok. Dôvodom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola skutočnosť, že žalovaný bol v omeškanií nie s 1 mesačnou splátkou, ako to stanovuje možnosť predčasne žiadať o plnenie veriteľom. Žalovaný bol preukázateľne

oboznámený a upozornený právnym predchodcom žalobcu na možnosť predčasného ukončenia úverového vzťahu pre neplnenie platobných povinností vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval plne v súlade so zmluvnými podmienkami, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, predčasnú splatnosť úveru vyhlásil po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne aj pri splnení notifikačnej povinnosti na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v prípade porušenia platobných povinností žalovaným, ktorú si právny predchodca splnil v lehote nie kratšej ako 15 dní pred vyhlásením predčasnej splatnosti. Žalobca je toho názoru, že nakoľko právny vzťah z úverovej zmluvy vznikol pred 01.03.2010, na uvedený právny vzťah z úverovej zmluvy sa s poukazom na prechodné ust. § 871l Občianskeho zákonníka nebude aplikovať ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení. Má za to, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný. Uplatnil si náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p..

V zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

V zmysle ust. § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa v predmetnom konaní rozhodol rozsudkom predčasne. Okrem toho je nesprávny právny záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu v predmetnom konaní. Zo spisového materiálu vyplýva, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave postúpila v danom spore predmetnú pohľadávku vo výške 1.904,31 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE uzatvorenej dňa 28.03.2013 a postupcu - žalobcu, o čom postupca žalovanú informoval písomne oznámením zo dňa 05.04.2013, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 09.05.2013.

Prvostupňový súd vo svojom rozsudku konštatoval, že bolo nesporným medzi účastníkmi konania, že žalovaná vstúpila do záväzkového právneho vzťahu s právnym predchodcom žalobcu zmluvou o splátkovom úvere a že žalovaná úver vo výške 1.110,00 Eur vyčerpala. Bola povinná úver vrátiť prvou mesačnou splátkou vo výške 19,10 Eur splatnou do 31.07.2010 a v nasledujúcich 119 mesačných splátkach vo výške 22,05 Eur splatných od 20.08.2010 do 20.06.2020 k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Z predložených dôkazov žalobcu vyplýva, že postupca ako právny predchodca žalobcu oznámil a upozornil žalovanú na možnosť predčasného ukončenia úverového vzťahu pre nesplnenie platobných povinností vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Tiež predložil špecifikáciu nároku a jeho výšku.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vypočítať účastníkov konania a oboznámiť sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, dôkazy vyhodnotiť v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a vo veci opätovne rozhodnúť, rozsudok odôvodniť v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.